

نوجوان زیباست، شاخه گلی زیبا
پس نیاز به باغبانانی خوشذوق
دلسوز و آگاه دارد که با محبت
ومهارت، مراقبیش باشند و
برورشش دهنند.

۵

روان‌شناسی نوجوان

Glycogen به خون می دهد، ضربان قلب را می افزاید و رگها را منقبض می کند...

نوجوان

و سُلْطه عواطف

۲- چرا عواطف در نوجوان شدت می یابد؟

باتوجه به این مقدمه، کوتاه و علم به تغییرات ناگهانی و شگرف بدنی که از اختصاصات دوره بحرانی نوجوانی است بسادگی درمی یابیم که چرا عواطف شدید در این دوره بروز می کند. گرچه همه آدمیان در سنین مختلف، کم و بیش اسیر احساسات و عواطف خود هستند ولی خطر پریشانی های روانی برای نوجوانان، از طبقات دیگر بیشتر است زیرا با فارسیدن دوران بلوغ و تغییرات بدنی - که شرح آن در بخش های پیشین گذشت - تمایل جنسیت و سایر خواهش های عاطفی در ضمیر نوجوان بشدت بیدار می شود و اورا از هرجهت تحت تأثیر خود قرار می دهد و چون عقل نوجوان هنوز بمرشد نهائی و کمال طبیعی خود نرسیده لذا مانند دوران کودکی می توان گفت ناتوان است و قدرت مقاومت کافی ندارد.

در این شرایط "مزاج نوجوان همواره آماده هیجان و طوفان است، آماده تخریب و انقلاب است. او بعلت شدت تمایلات عاطفی همه چیز و همه کس را از پشت عینک احساسات می نگرد. یک تحریک کوچک، یک ضربه روحی، ممکن است او را منقلب کند و از راه اعتضاد و درستکاری منحرف نماید."

بدین لحاظ نقش طریف و آگاهانه مربی در این دوره، قابل انفجار، اهمیت خود را نشان می دهد که چگونه باید با ادراک دقیق شرایط بدنی نوجوان و انگیزه ها و نگره های او راه سلامت روحی و هدف یابی انسانی را به اوضاع دهد. ملک اسفناک است که غالباً نقش

۱- عاطفه یعنی چه؟

می گوئیم عاطفه، حال درونی انسانهاست و پیدایش آن، همچنین شدت وضعش بستگی به عوامل مختلفی دارد مثل وضع مزاجی شخص روشها، رغبتها، میلهها، آزوها و همچنین درجه تسلط وی بر خود و میزان خود آگاهی او. عاطفه هنگامی بروز می کند که آدمی بر اثر یک هیجان روانی و جسمانی ناگزیر به ابراز عکس العمل شود و شک نداریم چنانچه این واکنش درونی، عاقلانه تحت کنترل قرار گیرد نتیجه مطلوبی خواهد داشت، اینجاست که نقش تربیت تجلی می کند. لذا نه تنها محرك عاطفه در ایجاد عاطفه موثر است بلکه روش شخص تحریک شده نیز در پیدایش عصاطفه دخالت دارد. باین معنی محرك واحدی ممکن است زمانی یک عاطفه شدید و زمانی دیگریک اثر ناچیز در آدمی ایجاد کند، همچنین محرك واحد در موارد و موقعیت های مختلف، عواطف متفاوت بوجود بیاورد.

ترشحات غدد داخلی نیز در سلسله اعصاب اثر فوری بخشیده تغییرات جسمانی سریعی را ایجاد می کند و برشدت عاطفه می افزاید. بعنوان مثال: ترشح غدد آдрنالن (غدد فوق کلیوی) - که در بخش های پیش به آن اشاره شد - از کشیدگی عضلات می کاهد، خون را به سطح بدن می فرستد، ماده گلیکوزن

نوجوان مقصراست یا مادرش؟ نوجوان مقصراست یا پدرش

نکاهت

"عَلِمُوا وَلَا تُعْنِفُوا فَإِنَّ الْمُلْمَ خَيْرٌ مِنَ الْمُعْنِفِ"

زیبا کلام رسول اکرم (ص) بزرگ معلم عالم بشریت را بیاد می آوریم : "تعلیم دهید و خشونت نکنید که آموزگار بهتر از خشونتگر است ."

باید دانست که نوجوان از تغییرات دوران بلوغ دچار وحشت می شود و گاه نگرانی، تمام وجود او را احاطه می کند و هرروز به ناراحتی او افزوده می شود و خود را غرق در مشکلات زندگی آینده می بیند و چون توان عقلی کافی

نکاهتی و کاه بی اعتنایی و بی تفاوتی بعضی از اولیاء و مربیان را آشکارا درسیمای معمصوم افسرده و مایوس یک نوجوان می بینیم و شفعت آور این که بزرگترها خود از مشاهده، حالت رفت بار نوجوانشان متصرف و غمزدهاند، دختر شانزده ساله ای در یادداشت خود ضمن مطالبی برای من می نویسد : "هنگام صحبت با مادرهایمان ، خواهش می کنیم به آنها بگوئید که به عواطف ما نوجوانها بیشتر توجه کنند و برای هرچیز کوچک مارا توبیخ نکنند و این را به پدرهایمان هم بگوئید و بدین وسیله مارا از عذابهای درونی مان نجات دهید . ولی ما معمولاً" از مشاهده شعله‌های آتشی که نوجوان را عذاب می دهد عاجزیم .

نکاهت

نوجوان پانزده ساله‌ای (پسر) دربارگشت از مدرسه به خانه ، وارد اتاق می شود بلا فاصله کتابهای خودرا روی فرش انداخته جست و خیز می کند ، عاطفه خوشی پای نا سرو و خودش را فراگرفته ، ذوق و حالی دارد که برای خیلی از بزرگترها نامفهوم است . مادرش نکاهتی حسرت بار به او انداخته می گوید : ای خدا، بار این پسر دیوانه شد . یا باحالت خشم می گوید : مگر تودیوانه شده‌ای ، نه مادر عزیز، پرسشما عاقل است ، عاقل سن خود و شما از حال هیجانی او سی خبرید و از شرایط بدنی و انگیزه‌های او ادراک دقیق ندارید . اینجاست که فرزندتان قضاوت شمارا ارزیابی می کند و در صحت آن دچار شک و تردید می شود و توصیه‌های دیگر شما را هم بی اعتبار می داند . حال اگر از این رهگذر لغزشها ای پدید آید چه کسی را باید مقصرا دانست ؟

باشد و اورا یک انسان متعادل و مسئول بار بیاورند و نیروهایش را درجهت مطلوب هدایت کنند . فقط در این صورت ، مقام والای مادر و پدر ، تجلی خواهد کرد .

۵- مدرسه چه نقشی دارد؟

اگر به کلام پرمعنای پیامبر بزرگوارمان که می فرماید : "فرزند صالح ، شاخه گلی از گلهای بهشتی است . " دقت کنیم متوجه می شویم که وقتی فرزند ما راهی مدرسه می شود تعداد با غبانان این شاخه گل ، فزونی می یابد و تنها راه پرورش مطلوب آن و زیبا و با طراوت نگهداشت آن ، ارتباط دائم ، صمیمانه و همچنین همتواری و همکاری همه با غبانان است . اینک شما را در حرب اراده قرار

هم ندارد احساس ناتوانی شدیدی می کند و می اراده بظرف بزهکاری و سقوط کشیده می شود . اصولاً " خطرات دوران بلوغ از حذام تعلیم و تربیت صحیح و نا آشناهی نوجوان به روشهای مقابله با خطرات مزبور ناشی می شود . دختر سیزده سالهای به علت مواجه شدن با علائم بلوغ ، چون هیچگونه آگاهی قلی به او داده نشده بود از شدت نگرانی و ترس ، دست به خودکشی می زند . شاید شما از شنیدن این واقعه دچار شگفتی بشوید لکن وقتی که شدت عواطف نوجوان را در نظر بیاورید و نا آگاهی والدین او را پیذیرید بجای شگفتی ، متناسف خواهید شد .

گرچه تربیت انسان در این دوره از زندگی که بقول کورت لوین " دورهء می سروسامانی " است کار آسانی نیست لکن والدین علاقمند با درک مسئولیت پدری و مادری خود و کسب آگاهی های لازم خواهند توانست در تلطیف عواطف فرزند نوجوان خود نقش موثری داشته

بقیه در صفحه ۲۹

دادن کار را ناقه حد نوجوانان
درخانواده خود فرامی گیرند؟
بازبودن محیط خانواده و
پذیرش افکار و عقاید جدید تا
چه حد در موفقیت تحصیلی
نوجوانان دخالت دارد؟

آیا نوجوانان ناموفق در
تحصیل ، کمتر از سایرین از
تشویق و دلگرمی اولیاء خود
برخوردارند؟
راه مبارزه با مسائل مشکلات
طرق درس خواندن و سازمان

نه نوجوان از اولیا خود حرف نمیزند..

کودکان رادر بوجود آمدن عقب افتادگی‌های
تحصیلی موثر می‌دانند بلکه نقش مهم خانواده
و فضای عاطفی آنرا نیز در این مسأله مورد
توجه قرار می‌دهند. در این زمینه محققین
بیشماری به بررسی کیفیت محیط خانوادگی واژه
آن روی شخصیت کودکان پرداخته و توانسته‌اند
رفتاری را که درخانواده مشوق یادگیری
و پیشرفت درسی کودکان یا بر عکس باز دارند
آن است تا حدودی مشخص نمایند.

نقش مدرسه در ارتقا نوجوانان غیر موفق
چیست؟

حاصل تحقیقات فراوازی که در بسیاری از
کشورهای اروپایی غربی در مورد علل ضعف
تحصیلی دانش آموزان انجام شده نه تنها
عوامل اقتصادی خانواده و کمبودهای ذاتی

موضوعاتی که درطی مصاحبه با دانش آموزان مورد بحث و گفتگو قرار گرفت بشرح زیر بود :

- رابطه شما با پدر و مادرتان چگونه است ؟
- شما به عنوان عضوی از خانواده چه نقشی در حل مسائل و مشکلات مربوط به خوددارید ؟
- محیط خانوادگی شما تاچه حد از نظر معاشرت با دیگران ، قبول افکار و عقاید تازه بازاست ؟
- مدرسه خود را چگونه می بینید و درمورد آن چه نظری دارید ؟

۱- رابطه نوجوان با خانواده

نوجوانان موفق

نتیجه تحقیقات نمودار
این نکته است که نوجوانانی که از نظر تحصیلی موفقند آسانتر از نوجوانان غیر موفق مقصرات و منهیات خانواده خود را می پذیرند و بنظر می رسید که دلیل مقررات و سختگیریهای برآیشان روشن است . برای این گروه از دانش آموزان

ضمیم یکی از این تحقیقات که در کشور بلژیک با کمک محققین دانشگاه بروکسل انجام گرفست سه دبیرستان ، جامع ، فنی و خردمند مسورد بررسی قرار گرفتند و محققین با نوجوانان موفق و غیر موفق کلاسهای اول - دوم و سوم (دختر و پسر) مصاحباتی انجام دادند . روش کار به اینصورت بود که فهرست شاگردانی را که درسال قبل رفوزه شده و یکی دو سال ساقه رد شدن در امتحانات را داشتند به همراه فهرست شاگردانی با همان شرایط فرهنگی ، اجتماعی که در دوران تحصیل خود شاگردانی ممتاز بشمار می آمدند از مدرسه گرفتند و با کلیه دانش آموزان فوق مصاحباتی انجام دادند ، محتواهای این مصاحبات برای پیدا کردن علل شکست تحصیلی دانش - آموزان مورد مطالعه و بررسی دقیق محققین قرار گرفت . چکیده این مصاحبات در نشريه آموزش و پرورش کشور " بلژیک تحت عنوان فعالیتهای جبرانی مدرسه در ارتباط با کمبودهای تربیتی خانواده " به چاپ رسیده است که در این مقاله به برخی از قسمتهای آن اشاره می گردد .

— وقتی مریض می شوم مادرم به مدرسه ام می رود و جزوه های لازم را برایم می گیرد تا درخانه مطالعه کنم .

این داشش آموزان درنتیجه حمایت اولیاء خود احساس اعتماد بنفس می کند :

- میدانم که دبیرستان را تمام خواهم کرد .
- پدرم در کار تحصیلی ام زیاد دخالت نمی کند . او میداند بلدم چطور کار کنم تا موفق شوم .

— پدر و مادرم به من فشار زیادی نمی آورند . آنها در درجه اول می خواهند من خوشبخت و راضی باشم .

— ... آنها به من اجازه می دهند اگر در کاری موفق نشدم دوباره شروع کنم . مثلاً "دفعه اول که نیمرو درست کردم "تمکفت" ، دفعه بعد وقتی خواستم نیمرو را در دیس بگذارم به زمین افتاد اما بار گذاشتند امتحان کم آدم بالآخره باد می گیرد ..." نوجوانان غیر موفق

بنظر می رسد این گروه از داشش آموزان از مقررات و سختگیریهای خانواده خود روش‌های افتخار گزینانه در محیط خانه و مدرسه رنج می برند و غالباً "علت این سختگیریهای برایشان روش نیست :

— در مدرسه آدم همیشه مجبور است فلاں کار را که می گویند بکند ...

— شاید مادرم حق داشته باشد ولی لااقل باید به من بگوید چرا فلاں کار برایم قدگشن است .

این نوجوانان اولیاء خود را نسبت به خود گاه بی تفاوت و گاه خشن می بینند . کم بود نوجه در محیط خانه و مدرسه از آنان افرادی

تفاوت چندانی بین مقررات خانه و مدرسه و صحبت‌های ارشادی معلم و اولیاء آنان وجود ندارد . به عنوان نمونه یکی از نوجوانان گروه اظهار می دارد :

— " بدرم عقیده دارد که امسال باید کلاس ورزش را کنار بگذارم . او حق دارد . این کلاس مرا خیلی خسته می کند و نمی توانم آنطور که باید به درسها یام برسم "

صحبت‌های این نوجوانان نشان می دهد که آنان از کمک و راهنمایی اولیاء خود ببرخوردارند و به اولیاء خود اعتماد دارند و این امر مسلم است " در بیرون آوردن اعتماد بنفس و تشویق آنان به کوشش برای کسب استقلال فردی کمک می کند .

نوجوان دیگری از این گروه می گوید :

— "... در این مورد بخصوص پدر و مادرم خیلی کم کردند و بارا هنمانیها و نصائح به موقع مانع شدند که به بیراهه بروم . الا وضع خیلی بهتر است ..." .

اولیاء این نوجوانان برایشان ارزش و احترام خاصی قائلند و ضمن اینکه برای هر موقیت کوچک تشویق‌شان می کنند برای شکستهایشان آنها را مورد قضاوت قرار نمی دهند و به عبارت دیگر به آنان اجازه عدم موفقیت هم می دهند .

برای این نوجوانان امکان صحبت و بحث با اولیاء وجود دارد . می توانند مشکلات خود را بیان کنند و به ابراز احساسات و عواطف خود و جستجوی راه حل بپردازند . اینان از تشویق و دلگرمی اولیاء خود ببرخوردارند :

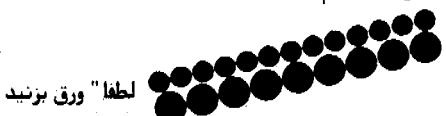
— وقتی مشکل دارم به پدر یا مادرم می گویم . با هم صحبت می کنیم . آنها اگر کاری از دستشان برآید می کنند .

درست برس . هیچ وقت نمی گویند : بارک الله .
این کار را خوب انجام دادی .

و مطالعات فرنگی

نوجوانان عقب مانده تحصیلی احساس
می کنند کسی برایشان ارزش قائل نیست و از
ایدکه مورد مقایسه با برادران ، خواهران و
دوستانشان قرار گیرند بشدت رنج می بوند .
در اثر این رفتار آنان کم کم به جائی می رسد
که دیگر خودشان هم خود را قبول ندارند :
- مرا باید وادر به کار کنند . من آدم
خودکاری نیستم .

لطفاً" ورق بزینید

ماهیوس - پکرو گاه عصیانگر می سارد :
- من چند بار به پدرم گفته ام کسه دلم
می خواهد نقاشی یادبگیرم اما او هیچ وقت
علائق مرا جدی نمی گیرد . اصلاً " توجه ندارد
که من چه دوست دارم و چه دوست ندارم .
- مادرم آنقدر گرفتار است که وقت و حوصله
رسیدگی به وضع مرا ندارد . این خیلی بد
است . من اگر روزی بجه دارشوم اینطوری اورا
ول نمی کنم .

این نوجوانان اغلب در مقابل شرایط ناگوار
و تهدید کننده دچار ترس و اضطراب بیش از
حدی می گردند :

- پدرم رفتار خشنی از خود نشان می دهد .
من نمی فهمم ... نمی توانم تحمل کنم ...
وقتی عصبانی می شود وحشت می کنم .
می خواهم همه چیز را ول کنم و از خانه
بیرون بروم .

- با مادرم اگر چیزی در فکرش باشد
هیچکس نمی تواند جروبخت کند . اصلاً
گوش نمی دهد . فقط صدایش را بلند می کند ،
در اینطور مواقع هیچ کاری از دست من ساخته
نیست .

آنها غالباً از اینکه پدر و مادرشان حوصله
گوش دادن به حرفهای آنها را ندارند متعذبند :
- چه فایده دارد آنچه در دلیم هست
بگویم . آنها اصلاً گوش نمی دهند .

- ثلث اول پنج تا تجدیدی داشتم . ثلث
دوم دو تا تجدیدی داشتم . اما مادرم باز هم
سرم دادکشید و دعوا راه انداخت . انتظار
داشتم بگوید : آفرین . اگر همینطوری بیش
بروی شاید ثلث سوم قبول شوی .

- وقتی کاری که به عهده ام می گذارند
انجام می دهم می گویند : خوب حالا برو به

— وقتی قرار است بین دوکار سرگرم کننده تصمیم بگیرم کدام را انجام دهم — میدام چه کنم .

— پدرم بهمن یاد داده که چگونه کار را انتخاب کنم که هم سرگرم کننده باشد هم وقت کمتری بگیرد و ضمناً خروج و دردرسش هم کمتر باشد . این شاگردان درمورد تواناییهای خود اعتماد بنفس بیشتری نسبت به گروه ناموفق دارند :

— وقتی درسم را نمی فهمم ؟ خوب معلوم است ، از معلم توضیح می خواهم .

— ما مسائل را درخانه بحث می کنیم و هر کدام سعی می کنیم آنچه در حل مشکل بنظرمان می رسد بگوئیم . این دانش آموزان اغلب آزادانه به ابراز احساسات و عواطف خود می پردازند و قادرند خشم و ناراحتی خود را به اولیاء و معلمان خود بگویند .

— وقتی مادرم داد می کشد بی تفاوت نمی مامم . آیا هر کس قوی تر است باید فریاد بزند ؟

— وقتی احساس غم و ناراحتی می کنم با پدرم حرف می زنم و حالم خیلی بهتر می شود . البته من بیشتر وقتها روحیه شادی دارم .

شاگردان غیر موفق

بنظر می رسد این گروه از شاگردان راه مبارزه با مسائل و مشکلات را نمی دانند و اکثر "به راه حل های اتفاقی و تصادفی" دست می زنند . غالباً "تحت نا، ثیر و قایع و شرایط قرار می گیرند و بکثر خودشان روی و قایع اثر می گذارند . مشکلات خود را بیندت می - توانند تجزیه و تحلیل کنند و نمی دانند چگونه از فرمتها استفاده کنند :

— برای موفق شدن معلم باید از آدم خوش بیاید و گرنه فایده ای ندارد .

این دانش آموزان موقفيت های کوچک خود را ناشی از هوش و استعداد خود نمی بینند بلکه آنرا به عوامل خارجی مثل شانس و تقدیر رواسته می دانند :

— این دفعه شانس آوردم که نمره ریاضیاتم تک نشد .

— فکر می کنم چون عمومیم با من کار کرد صفر نگرفتم .

این نوجوانان انتظار اولیاء را از خود به درستی نمی دانند و بنظرشان می آید که پدر و مادرشان به آنان اعتماد کافی ندارند .

— لابد انتظار دارند برایشان دردرس نباشم .

— فکر می کنم دلشان می خواهد مثل همه باشم .

— گاهی دلم می خواهد کاردستی بکنم . مادرم می گوید : این کار بیفایده و بی مصرفی است اگر راست می گوئی درست را بخوان .

ولی آدم گاهی احتیاج دارد به اینطور کارها دست بزند . آنها فقط کاری را قبول دارند که مدرسه گفته باشد .

۲- یادگیری حل مسائل و مشکلات درخانواده

شاگردان موفق :

نتیجه مصاحبات نشان می دهد که در خانواده این نوجوانان محیط برای یادگیری روش های تفکر و عمل مساعد است . نوجوانی از این گروه می گوید :

کردند . رفتیم کوه .

برخی از آنان دخالت‌های زیاده از خداولیاء
خود را سختی تحمل می‌کنند :

— هیچوقت عقیده مرا نمی‌پرسند . خودشان
برای من تصمیم می‌گیرند .

— اگر بخواهم چیزی بگویم مجبورم داد
بزنم . اما باز هم فایده‌ای ندارد .

این نوجوانان توجه ندارند که راه حل
بسیاری از مشکلات در یادگیری مبارزه با
آنهاست . موقفيتهای هم کلاسیهای خودرا
ناشی از احساسات مثبت و محبت معلمان
به آنان می‌دانند .

— در فوتbal من همیشه ذخیره هستم . اگر

معلم ورزش کمی به من اعتماد
داشت وضع خیلی بهتر بود .

— وقتی در کلاس از بغل دستی ام
توضیح می‌خواهم فوراً "اسمم
را یاد داشت می‌کند چون بامن
خوب نیست .

نوجوانان غیر موفق احساسات
خود را پنهان می‌کنند و از این‌که
محبت و احترام اطرافیان خود را
از دست بدند بسیار بیمناکند .

— وقتی مادرم دعوا می‌کند
خیلی ناراحت می‌شوم . می‌ترسم
اگر جواب بدhem دیگر هرگز بامن
حرف نزند . نمی‌خواهم کسی
به اینجا بکشد اگر او بامن حرف

نزند هیچکس دیگر را ندارم .

— نمی‌توانم با پدرم صحبت کنم . خودم
را در سطح او نمی‌بینم .

— وقتی شبهای از تاریکی یا تنهایی می‌ترسم
به من می‌گویند خجالت بکش . من hem دیگر
جزء ای نمی‌کنم ترسها و نگرانیهایم را بگویم .

— می‌پرسید وقتی مشکلی دارم چه می‌
کنم ؟ خوب . بالاخره در آخرین لحظه بیک
کاری می‌کنم . هرچه بیش آید : این حالت
در نوجوانان گروه غیر موفق باعث می‌شود که
حتی نسبت به موضع سلامت خود هم بی‌تفاوت
باشند :

— فکر می‌کنم انگل داشته باشم چون با
اینکه غذا به اندازه کافی می‌خورم باز هم
خیلی لاغرم نه هیچ دوائی نمی‌خورم
کاری در این مورد نمی‌کنم .

— وقتی درس را نمی‌فهمم یکبار دیگر می‌
خوانم ولی فایده‌ای ندارد باز نمی‌فهمم .
بخودم می‌گویم ولش کن .

این دانش آموزان در مقابل سختگیریهای
اولیاء خود گاه راه مفری می‌جویند :

— بادوستانم قرار گذاشته بودیم به کوه
برویم . پدر و مادرم مخالفت کردند . خیلی
او قاتم تلغی شد بالاخره راهش را پیدا کردم .
گفتم می‌روم با دوستم درس بخوانم قبول

برای بعضی دیگر از این نوجوانان کمتر مدرسه درخششی ندارند محیط بیرون از خانه جیران کننده عدم تفاهمی است که درخانواده با آن روبرویند :

— من خیلی بادوستانم بیرون می روم . تا آنجا که بتوانم درخانه نمی مانم چون دائم دعوا و مرافعه برقرار است .

مدرسه از نظر نوجوانان

شاگردان موفق .

دراین مورد برای هردوسته از نوجوانان چه موفق و چه غیر موفق اساسی ترین امرکیفیت رابطه با معلم است . همه افراد گروه برای این عقیده‌اند که نوع رابطه معلم و شاگرد می تواند به موفقیت یا عدم موفقیت تحصیلی شاگرد بینجامد :

— مهم این است که آدم با معلمش رابطه خوبی داشته باشد .

درمورد اختلافات و بگومگوی اولیاء خود بسیار حساسند و سعی می کنند تا آنجا که ممکن است از حصر در چنین موقعیت‌های ناراحت کننده‌ای بگریزند :

— بهم خص اینکه صدایشان بلند می شود از خانه بیرون می روم .

— باز بودن محیط خانوادگی

نوجوان موفق

کیفیت محیط خانوادگی این نوجوانان به نحوی است که از آن احساس رضایت می کنند و خود را راضی و خوشبخت می پنداشند . از بودن با اولیاء خود لذت می برند و محیط خانه را به بیرون از خانه ترجیح می دهند . با وجود این درمورد تماس و معاشرت با افراد دیگر نیز ابراز علاقه می کنند :

— وقتی بامادرم حرف می زنم درست مثل این است که با دوستم صحبت می کنم : همه چیز را می توانم به راحتی به او بگویم .

— بادوستان هم معاشرت دارم مثلاً "روزهای تعطیل یا نابستانها با هم برنامه می گذاریم . — درخانه ما روی دوستانم باز است .

نوجوانان ناموفق

در حالیکه برخی از دانش‌آموزان این گروه از کمیود معاشرت‌تاءسف می خورند بعضی دیگر تنها ماندن را به بیرون رفتن از خانه و معاشرت با دیگران ترجیح می دهند :

— نه . به من اجازه معاشرت بادوستانم را نمی دهند .

— من هرگز با دوستانم جائی نمی روم . اصلاً خوش نمی آید .

آنهاست . البته هرگز نمی‌توان ادعا کرد که همچنین تضاد و دوگانگی آشکاری در بین خانواده‌های این دوگروه وجود داشته باشد زیرا گاه درخانواده نوجوانان گروه غیر موفق رفتاری شبیه رفتار خانواده‌های گروه موفق می‌بینیم و نیز برخی از اولیاء دانش آموزان موفق دارای خصوصیات رفتاری اولیاء گروه ناموفقند اما این موارد نادر است و غالباً در بین خانواده‌هایی که دانش آموزان موفق پیروزی می‌دهند یک سلسله رفتار مشترک وجود دارد همانگونه که در بین خانواده‌های دانش آموزان ضعیف و عقب مانده تحصیلی هم خصوصیات رفتاری مشترکی احساس می‌گردد .

اختلاف اساسی در بین نوجوانان این دوگروه یکی در تصویری است که از خود در ذهن دارند و دیگر در گفایت روابطی است که درخانواده و محیط زندگی خود برقرار کرده‌اند . اختلاف در این است که یک گروه خود را لایق دوست داشتن و محبوب می‌داند و گروه دیگر از چیزی مطمئن نیست . یک گروه می‌تواند احساسات و عواطف خود را آزادانه بدون ترس از اینکه مورد قضاوت و تمسخر قرار گیرد ابراز کند و گروه دیگر بروی احساسات و عواطف خود سرپوش می‌گذارد .

صحبتیهای این نوجوانان نمودار این نکته است که افراد گروه ناموفق از محیطی که بسی پیروزش و شکوفائی آنان کم کند بی بهره‌اند . آنان مدرسه را تداوم بخش محیط خانوادگی خود می‌دانند و با اینکه بیش از همه "شاگردان" نیازمند رسیدگی ، توجه و محبت اولیاء مدرساند ظاهراً کمتر از دیگران از آن

وقتی رابطه انسان با معلم خوب نباشد درس خواندن خیلی مشکل است .

دانش آموزان گروه موفق نسبت به معلمان خود گاه نظر مثبت و گاه انتقاد آمیز دارند :

— معلمانی هستند که تحمل بعضی از بجهه‌ها را ندارند . من شخصاً مشکلی ندارم ولی

بعضی از بجهه‌ها

— اگر معلم شاگردش را دوست داشته باشد ممکن می‌گند . نمی‌گذارد اورد شود .

نوجوانان ناموفق

دانش آموزان این گروه مشکلات ارتباطی بیشتری با معلمان خود دارند ، درست همانند مشکلاتی که با اولیاء خود دارند در حالیکه این گروه بیش از گروه دیگر نیازمند تشویق و تائیدندو متاء سفاته در مدرسه چنین امکانی کمتر برایشان فراهم می‌شود .

— جراءت نمی‌کنم توضیح بخواهم .

— چند تا تجدیدی داشتم یکی از معلم‌ها گفت فایده‌ای ندارد . با این وضع به جائی نمی‌رسی . وقتی چند نامعلم دیگر هم همین حرف را زدند بلکه ول کردم . برای همین است که رفوزه شدم .

— نه . من به خودم امیدواری ندارم !

— با بعضی معلم‌ها آدم جراءت نمی‌کند حرف بزنند . تا یک اشتباه می‌کنی عصبانی می‌شوند .

* * * * *

نقش مدارس در رابطه با دانش آموزان غیرموفق

مقایسه تجربیات زندگی این دوگروه دانش آموز نمودار تفاوت محیط خانوادگی

بهره مند می شوند . دراین مورد از اولیاء مدرسه انتظار می رود که از پیامهای منفی به نوجوانان که اثری جز از دیدار رنج و کاهش اعتقاد بنفس درآنان ندارد بگاهند و در عوض با ایجاد محیطی گرم و صمیمی پیامهای مثبت و پسر محبتوا به آنان ارسال دارند . شاید بدینوسیله بتوان آثار نامطلوب محیط زندگی این دانش - آموزان را ناحدودی کاهش داد یا حتی نمود بهمین ترتیب تجزیه تحلیل مصاحبات دانش آموزان مشخص می دارد که ناچه حد کیفیت رابطه دانش آموز با معلم می تواند در پیشرفت یا شکست تحصیلی وی موثر باشد . معلمی که مایل است رابطه جدید و پرتفاهمی بانوچوانان داشته باشد باید بتواند از نقش اقتدار گرایانه خود یعنی نقشی که معلم راتنها دارنده دانش ، دانائی و توانائی می پسندارد بیرون آید و با پذیرش و قبول نوجوان به همانگونه که هست به او کمتر کند تادر زمینه هایی که دارای استعدادهایی است فعالیت کند و موفق شود . این موفقیت ها بدون شک در برگرداندن اعتقاد بنفس از دستورفته موثر واقع خواهد شد . این قبیل دانش - آموزان باید تشویق شوند که استعدادهای توواناییهای خود را در زمینه های غیر درسی بروز دهند و به ابراز احساسات و عواطف خود بپردازنند و از ترسها و نگرانیهای خود پرده بردارند .

ایجاد کلاسهای تقویتی در مدرسه به نحوی که شاگردانی که مشکل درسی دارند بتوانند در خارج از ساعت درسی ضمن تماس با معلم مربوطه مشکلاترا مرور کنند و بدون اینکه بخاطر ندانستن خود مورد تماسخ قرار گیرند به رفع مشکلات درسی خود بپردازنند می تواند بسیار

موثر واقع گردد .

راه دیگر برای کمک به این نوجوانان این است که به آنان بیاموزیم چگونه درس بخوانند و کار خود را سازمان دهند . بسیاری از نوجوانان گروه غیر موفق در سازمان دادن کارهای درسی خود ناتوانند و اولیاء آنان نیز نمی توانند دراین مورد کمکشان کنند .

راه موثر دیگر تعیین شاگردان کلاسهای بالاتر برای کمک به شاگردان کم سن تراست . تجربیات انجام شده در بسیاری از مدارس نشان داده است که برخورد و تعامل و درس خواندن شاگرد با فردی که بمقدار کمی از او مستثنی است می تواند به مقدار زیاد در تقویت درس وی موثر باشد . این قبیل تنباسها احساس مسئولیت و همکاری را در شاگرد بزرگتر نیز پرورش خواهد داد .

به هر حال این دسته از شاگردان نیازمند یافتن راهی برای موفقیتند . راهی سوای آنکه همواره آنان را به عقب رانده است . اولیاء مدارس می توانند با تدبیری خردمندانه به این نوجوانان غیر موفق راه ورودی دیگر و دیدگاهی دیگر برای موفقیت و پیشرفت بنمایانند .

زهراء حجازی

